

عیسی در حضور پیلاطس

^۱ پس تمام جماعت ایشان برخاسته، او را نزد پیلاطس برندن و شکایت بر او آغاز نموده، گفتند: این شخص را یافته‌ایم که قوم را گمراه می‌کند و از جزیه دادن به قیصر منع می‌نماید و می‌گوید که خود مسیح و پادشاه است. ^۲ پس پیلاطس از او پرسیده، گفت: آیا تو پادشاه یهود هستی؟ او در جواب وی گفت: تو می‌گویی. آنگاه پیلاطس به رؤسای کهنه و جمیع قوم گفت که: در این شخص هیچ عیین نمی‌یابم. ^۳ ایشان شدت نموده، گفتند: که قوم را می‌شوراند و در تمام یهودیه از جلیل گرفته تا به اینجا تعلیم می‌دهد.

عیسی در حضور هیرودیس

^۴ چون پیلاطس نام جلیل را شنید: پرسید که آیا این مرد جلیل است؟ ^۵ و چون مطلع شد که از ولایت هیرودیس است او را نزد وی فرستاد، چونکه هیرودیس در آن ایام در اورشلیم بود.

^۶ اما هیرودیس چون عیسی را دید، بغايت شاد گردید زیرا که مدت مدیدی بود می‌خواست او را بیند چونکه شهرت او را بسیار شنیده بود و مترصد می‌بود که معجزه‌های از او بیند. ^۷ پس چیزهای بسیار از وی پرسید لیکن او به وی هیچ جواب نداد. ^۸ و رؤسای کهنه و کاتیان حاضر شده، به شدت تمام بر وی شکایت می‌نمودند. ^۹ پس هیرودیس با لشکریان خود او را افتضاح نموده و استهزا کرده، لباس فاخر بر او پوشانید و نزد پیلاطس او را باز فرستاد. ^{۱۰} و در همان روز پیلاطس و هیرودیس با یکدیگر مصالحه کردند، زیرا قبل از آن در میانشان عداوتی بود.

حكم اعدام عیسی

^{۱۱} پس پیلاطس روسای کهنه و سرادران و قوم را خوانده، به ایشان گفت: این مرد را نزد من آوردید که قوم را می‌شوراند. الحال من او را در حضور شما امتحان کردم و از آنجه بر او ادعای می‌کنید اثرب نیافتم. ^{۱۲} و نه هیرودیس هم زیرا که شما را نزد او فرستادم و اینک، هیچ عمل مستوجب قتل از او صادر نشده است. ^{۱۳} پس او را تنیه نموده، رها خواهم کرد. زیرا او را لازم بود که هر عیدی کسی را برای ایشان آزاد کند. آنگاه همه فریاد کرده، گفتند: او را هلاک کن و بزایان را برای ما رها فرما. ^{۱۴} و او شخصی

پیسوع امام بیلاطس و هیرودس

^{۱۵} فقام کل حمّهور هم و خاءوا به إلى بیلاطس. ^{۱۶} و ابتدأوا پیشکوون علیه قائلین: إِنَّا وَجَدْنَا هَذَا يُقْسِدُ الْأَكْهَةَ وَيَمْكُحُ أَنْ تُعْطَى حِرْبَةً لِقَيْصَرَ قَائِلًا: إِنَّهُ هُوَ مَسِيحُ مَلْكٍ. ^{۱۷} فَسَأَلَهُ بیلاطس قائلًا: أَنْتَ مَلْكُ الْيَهُودُ؟ فَأَجَابَهُ وَقَالَ: أَنْتَ تَقُولُ. ^{۱۸} فَقَالَ بیلاطس لِرَوَسَاءِ الْكَهَةَ وَالْجَمْعَ: إِنِّي لَا أَحْدُ عِلْمَةً فِي هَذَا الْإِنْسَانِ. ^{۱۹} فَكَانُوا يُسَدِّدُونَ قَائِلِينَ: إِنَّهُ يُهِبِّ الشَّعْبَ وَهُوَ يُعْلَمُ فِي كُلِّ الْيَهُودِيَّةِ مُبْتَدِئًا مِنَ الْحَلِيلِ إِلَى هُنَّا. ^{۲۰} فَلَمَّا سَمِعَ بیلاطس ذِكْرَ الْحَلِيلِ سَأَلَ: هَلْ الرَّحْلُ حَلِيلٌ؟ ^{۲۱} وَجَبَ عَلَمَ أَنَّهُ مِنْ سُلْطَةِ هِيرُودُسَ إِلَى هِيرُودُسَ إِذْ كَانَ هُوَ أَيْضًا تِلْكَ الْأَيَّامِ فِي أُورَشَلِيمَ.

^{۲۲} وَأَمَّا هِيرُودُسُ فَلَمَّا رَأَى يَسُوعَ فَرَحَ حِدَّا لَهُ كَانَ يُرِيدُ مِنْ رَمَانَ طَوِيلَ أَنْ يَرَاهُ لِسَمَاعِهِ عَنْهُ أَشْيَاءَ كَثِيرَةً وَتَرَجَّحَ أَنْ يَرَاهُ يَصْنَعَ آيَةً، ^{۲۳} وَسَأَلَهُ يَكْلَامَ كَثِيرَ قَلْمَ يُحْنَهُ يَسْنِيَءَ. ^{۲۴} وَوَقَفَ رُوَسَاءُ الْكَهَةَ وَالْكَتَبَةِ يَسْتَكُونَ عَلَيْهِ يَاسْنِيَاءِ. ^{۲۵} فَاحْتَقَرَهُ هِيرُودُسُ مَعَ عَسَكِرِهِ وَاسْتَهَنَأَ بِهِ وَالْبَسَّةَ لِتَابَاسًا لَأَعْمَأَ وَرَدَّهُ إِلَى بیلاطس. ^{۲۶} فَصَارَ بیلاطس وَهِيرُودُسُ صَدِيقَيْنَ مَعَ بَعْضِهِمَا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لَاَنَّهُمَا كَاتَا مِنْ قَبْلٍ فِي عَدَاؤِهِمَا.

بیلاطس یحکم علی یسوع

^{۲۷} قَدَعَا بیلاطس رُوَسَاءُ الْكَهَةَ وَالْعَظَمَاءَ وَالشَّعْبَ ^{۲۸} وَقَالَ لَهُمْ: قَدْ قَدَّمْتُ إِلَيَّ هَذَا الْإِنْسَانَ كَمَنْ يُقْسِدُ الشَّعْبَ، وَهَا أَنَا قَدْ فَحَضَرْتُ قُدَّامَكُمْ وَلَمْ أَحِدْ فِي هَذَا الْإِنْسَانِ عِلْمًا مِمَّا شَسَّكُونَ بِهِ عَلَيْهِ. ^{۲۹} وَلَا هِيرُودُسُ أَيْضًا، لَأَنِّي أَرْسَلْتُكُمْ إِلَيْهِ، وَهَا لَا شَيْءَ يَسْتَحِقُ الْقَوْتَ صُنْبَعَ مِنْهُ. ^{۳۰} قَاتَأْ أَوْدَبَهُ وَأَطْلِفَهُ. ^{۳۱} وَكَانَ مُضْطَرًّا أَنْ يُطْلِقَ لَهُمْ كُلَّ عَيْدٍ وَأَحدًا. ^{۳۲} فَصَرَّخُوا بِحُمْلَتِهِمْ قَائِلِينَ: حُذْ هَذَا وَأَطْلِفْ لَنَا تَارَابَاسَ. ^{۳۳} وَذَاكَ كَانَ قَدْ طَرَخَ فِي السِّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ حَدَّثَتْ فِي الْمَدِينَةِ وَقَتَلَ. ^{۳۴} فَنَادَاهُمْ أَيْضًا بیلاطس وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُطْلِقَ بَسْعَ ^{۳۵} فَصَرَّخُوا قَائِلِينَ: بیلاطس، اصْلِبْهُ، اصْلِبْهُ. ^{۳۶} فَقَالَ لَهُمْ ثَالِثَةً: فَأَيَّ شَيْءَ عَمِلَ هَذَا؟ ^{۳۷} إِنِّي لَمْ أَحِدْ فِيهِ عِلْمًا لِلْمَوْتِ، فَأَتَا أَوْدَبَهُ وَأَطْلِفَهُ. ^{۳۸} فَكَانُوا يَلْجَوْنَ بِأَصْنَوَاتٍ عَظِيمَةٍ طَالِبِينَ أَنْ يُضْلَبَ، فَقَوْيَثَ أَصْوَاهُمْ وَأَصْوَاتُ رُوَسَاءِ الْكَهَةَ. ^{۳۹} فَحَكَمَ بیلاطس أَنْ تَكُونَ طَلْبَهُمْ. ^{۴۰} فَأَطْلِقَ لَهُمُ الَّذِي طَرَخَ فِي السِّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ وَقَتَلٍ، الَّذِي طَلَبُوهُ، وَأَسْلَمَ يَسُوعَ لِمَشَيَّهِمْ.

الطريق الى الصلب

بود که به سبب شورش و قتلی که در شهر واقع شده بود، در زندان افکنده شده بود.²⁰ باز پیلاطس ندا کرده، خواست که عیسی را رها کند.²¹ لیکن ایشان فریاد زده گفتند: او را مصلوب کن، مصلوب کن.²² باز سوم به ایشان گفت، چرا؟ چه بدی کرده است؟ من در او هیچ علت قتل نیافتم. پس او را نادیب کرده رها می کنم.²³ اما ایشان به صدایی بلند مبالغه نموده، خواستند که مصلوب شود و آوازهای ایشان و رؤسای کهنه غالباً آمد.²⁴ پس پیلاطس فرمود که بر حسب خواهش ایشان بشود. و آن کس را که به سبب شورش و قتل در زندان حبس بود که خواستند، رها کرد و عیسی را به خواهش ایشان سپرد.

روی صلیب

²⁶ و جون او را می برند، شمعون قیروانی را که از صحراء می آمد مجور ساخته، صلیب را بر او گذارند تا از عقب عیسی ببرد. و گروهی بسیار از قوم و زنانی که سینه میزند و برای او ماتم می گرفتند، در عقب او افتادند.²⁷ آنگاه عیسی به سوی آن زنان روی گردانیده، گفت: ای دختران اورشليم، برای من گریه مکنید، بلکه بجهت خود و اولاد خود ماتم کنید. زیرا اینک، ایامی می آید که در آنها خواهند گفت: خوشحال نازادگان و رحمهایی که بار بیاورند و پستانهایی که شیر ندادند.²⁸ و در آن هنگام به کوهها خواهند گفت که: بر ما بیفتید، و به تله که: ما را پنهان کنید. زیرا اگر این کارها را به چوب تر کردن، به چوب خشک چه خواهد شد؟²⁹ و دو نفر دیگر را که خطاکار بودند نیز اورند تا ایشان را با او بکشند.

عیسی بر صلیب و مرگ او

³³ و جون به موضوعی که آن را کاسه سر می گویند رسیدند، او را در آنجا با آن دو خطاکار، یکی بر طرف راست و دیگری بر چپ او مصلوب کردند.³⁴ عیسی گفت: ای پدر، اینها را بیامرز، زیرا که نمی دانند چه می کنند. پس جامه های او را تقسیم کردن و قرعه افکنند.

³⁵ و گروهی به تماشا ایستاده بودند. و بزرگان نیز تمسخر کنان با ایشان می گفتند: دیگران را نجات داد. پس اگر او مسیح و برگزیده خدا می باشد خود را برهاند.³⁶ و سپاهیان نیز او را استهزا می کردند و آمده،

ولَمَّا مَصَوْا بِهِ أَمْسَكُوا سِمْعَانَ، رَجُلًا قَيْرَوَايِّاً كَانَ آئِيَا مِنَ الْحَقْلِ، وَوَصَعُوا عَلَيْهِ الصَّلِيبَ لِيَحْمِلْهُ حَلْفَ يَسُوعَ. ²⁷ وَيَقْعَدُ جُمْهُورٌ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، وَالنِّسَاءُ اللَّوَاتِي كُنَّ يَلْطِمْنَ أَيْصًا وَيَبْخَنَ عَلَيْهِ. ²⁸ فَأَلْقَتِ الْيَهُونَ يَسُوعَ وَقَالَ: يَا بَنَاتِ أُورْسِلِيمَ، لَا تَنْكِيَنَ عَلَى أَنْفُسِكُنَّ وَعَلَى أَوْلَادِكُنَّ. لَاهَ هُوَدًا أَيَّامَ ثَانِيَيْرِ يَقُولُونَ فِيهَا: طَوَبَ لِلْعَوَاقِرِ وَالْبَطُونَ الَّتِي لَمْ تَلِدْ وَالنِّدَى الَّتِي لَمْ تُرْضِعْ. ³⁰ حِينَئِذٍ يَسْدِئُونَ يَقُولُونَ لِلْجَيَالِ: اسْقُطِي عَلَيْا، وَلِلَّاكَامِ: عَطِيلَيَا. ³¹ لَاهَ إِنْ كَانُوا بِالْغُودِ الرَّاطِبِ يَقْعُلُونَ هَذَا فَمَادَا يَكُونُ بِالْيَابِيسِ. ³² وَجَاءُوا أَيْصًا يَائِيْنَ أَخْرَيْنِ مُدْنِيْنِ لِيُقْتَلَا مَعَهُ.

صلب یسوع

³³ ولَمَّا مَصَوْا بِهِ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي يُدْعَى جَمْجُمَةً صَلَبُوهُ هُنَاكَ مَعَ الْمُدْنِيْنِ، وَاحِدًا عَنْ يَمِينِهِ وَالْآخَرَ عَنْ يَسِارِهِ. ³⁴ فَقَالَ يَسُوعُ: يَا أَيَّاهُ، اغْفِرْ لَهُمْ لَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ مَاذَا يَقْعَلُونَ. وَإِذَا افْتَسَمُوا ثَيَابَهُ افْتَرَعُوا عَلَيْهَا. ³⁵ وَكَانَ الشَّعْبُ وَاقْفِينَ يَنْظُرُونَ، وَالرُّؤْسَاءُ أَيْصًا مَعَهُمْ يَسْخَرُونَ يَهُوَهُنَّ: خَلَصَ آخَرِينَ، فَلَيَخْلُصْ تَفْسِيْهَ إِنْ كَانَ هُوَ الْمَسِيحُ مُحْتَارُ اللَّهِ. ³⁶ وَالْجُنُدُ أَيْصًا اسْتَهْرَأُوا يَهُوَهُنَّ يَأْتُونَ وَيُقْدِمُونَ لَهُ حَلَالًا قَائِلِينَ: إِنْ كُنْتَ أَنْتَ مَلِكُ الْيَهُودِ فَخَلُصْ تَفْسِيْكَ؟ ³⁸ وَكَانَ عَنْوَانُ مَكْنُوبَ فَرْوَهَ يَأْخُرِفِيْ بُونَائِيَّةً وَرُومَانِيَّةً وَعَبْرَانِيَّةً: هَذَا هُوَ مَلِكُ الْيَهُودِ. ³⁹ وَكَانَ وَاحِدًا مِنَ الْمُدْنِيْنِ الْمُعْلَقِيْنَ يُعَذَّبُ عَلَيْهِ قَائِلًا: إِنْ كُنْتَ أَنْتَ الْمَسِيحَ، فَخَلُصْ تَفْسِيْكَ وَإِيَّاهَا. ⁴⁰ فَاجَابَ الْآخَرُ وَانْهَرَهُ قَائِلًا: أَوْلًا أَنْتَ تَحَافُ اللَّهَ إِذْ أَنْتَ تَحْتَ هَذَا الْحُكْمِ يَعْيِيْهِ. ⁴¹ أَمَّا تَحْنُ فَيَعْدُلْ لَاتَّا تَتَالُ اسْتِحْقَاقَ مَا فَعَلْنَا، وَأَمَّا هَذَا فَلَمْ يَقْعُلْ شَيْئًا لِيَسَنْ فِي مَحَلِّهِ. ⁴² ثُمَّ قَالَ يَسُوعُ: اذْكُرْنِي، يَا رَبُّ، مَنِّي جِنْتَ فِي مَلْكُوتِكَ. ⁴³ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: الْحَقَّ أَقُولُ لَكَ: إِنَّكَ الْيَوْمَ تَكُونُ مَعِي فِي الْفِرَّوْسِ.

موت یسوع

⁴⁴ وَكَانَ تَحْوِي السَّاعَةِ السَّادِسَةِ، فَكَانَتْ طَلْمَةً عَلَى الْأَرْضِ كَلِّهَا إِلَى السَّاعَةِ التَّاسِعَةِ. ⁴⁵ وَأَطْلَمَتِ النَّسْمُ وَأَنْسَقَ حِجَابُ الْهِيْكَلِ مِنْ وَسْطِهِ. ⁴⁶ وَتَادَيَ يَسُوعُ بِصَوْتِ عَظِيمٍ وَقَالَ: يَا أَيَّاهُ، فِي يَدِيكَ أَسْتَوْدُغُ رُوحِي. ⁴⁷ وَلَمَّا قَالَ هَذَا أَسْلَمَ الرُّوحُ. قَلَمَّا رَأَيْ قَائِدُ الْمِنَةَ مَا كَانَ مَحَدَّ اللَّهِ قَائِلًا: بِالْحَقِيقَةِ كَانَ هَذَا الْإِنْسَانُ بَارِزًا. ⁴⁹ وَكُلُّ الْجَمْعِ الَّذِينَ كَانُوا مُجْمِعِينَ لِهَذَا الْمَنْتَرِ لَمَّا أَبْصَرُوا

او را سرکه می‌دادند، و می‌گفتند: اگر تو پادشاه یهود هستی خود را نجات ده.³⁷ و بر سر او تقصیرنامه‌ای نوشتند به خطٰ یونانی و رومی و عبرانی که: این است پادشاه یهود.³⁸ و یکی از آن دو خطاطاکار مصلوب بر روی کفر گفت که: اگر تو مسیح هستی خود را و ما را برهان.⁴⁰ اما آن دیگری جواب داده، او را نهیب کرد و گفت: مگر تو از خدا نمی‌ترسی؟ چونکه تو نیز زیر همین حکمی.⁴¹ و اما ما به انصاف، چونکه جزای اعمال خود را یافته‌ایم، لیکن این شخص هیچکار بیجا نکرده است.⁴² پس به عیسی گفت: ای خداوند، مرا به یاد آور هنگامی که به ملکوت خود آیی.⁴³ عیسی به وی گفت: هر آینه به تو می‌گوییم: امروز با من در فردوس خواهی بود.

⁴⁴ و تخمیناً از ساعت ششم تا ساعت نهم، ظلمت تمام روی زمین را فرو گرفت.⁴⁵ و خورشید تاریک گشت و پرده قدس از میان بشکافت.⁴⁶ و عیسی به آواز بلند صدا زده، گفت: ای پدر، به دستهای تو روح خود را می‌سپارم. این را بگفت و جان را تسلیم نمود. اما بوزیاشی چون این ماجرا را دید، خدا را تمجدید کرد، گفت: در حقیقت، این مرد صالح بود.⁴⁷ و تمامی گروه که برای این تماشا جمع شده بودند چون این وقایع را دیدند، سینه زنان برگشتند.⁴⁸ و جمیع آشنايان او از دور ایستاده بودند، با زنانی که از جلیل او را متابعت کرده بودند تا این امور را ببینند.

دفن عیسی

⁴⁹ و اینک، یوسف نامی از اهل شورا که مرد نیکو و صالح بود،⁵⁰ که در رأی و عمل ایشان مشارکت نداشت و از اهل رامه، بلدى از بلاد یهود بود و انتظار ملکوت خدا را می‌کشید،⁵¹ نزدیک پیلاطس آمده، جسد عیسی را طلب نمود.⁵² پس آن را پایین آورد، در کتان پیچید و در قبری که از سنگ تراشیده بود و هیچ‌کس ابداً در آن دفن نشده بود سپرد.⁵³ و آن روز تهیه بود و سبّت نزدیک می‌شد.⁵⁴ و زنانی که در عقب او از جلیل آمده بودند، از پی او رفتند و قبر و چگونگی گذاشته شدن بدن او را دیدند.⁵⁵ پس برگشته، حنوط و عطریّات مهیا ساختند و روز سبّت را به حسب حکم آرام گرفتند.

مَا كَانَ رَجَعُوا وَهُمْ يَقْرَءُونَ صُدُورَهُمْ. وَكَانَ حَمِيمٌ مَعَارِفُهُ وَنِسَاءُ كُنَّ قَدْ تَيَقَّنَتْ مِنَ الْجَلِيلِ وَاقِفِينَ مِنْ بَعْدِ يَنْطَلُونَ ذَلِكَ.

دفن یسوع

⁵⁰ وَإِذَا رَجَلٌ أَسْمُهُ يُوسُفُ، وَكَانَ مُشْبِرًا وَرُجْلًا صَالِحًا بَالِّإِنْسَانِ، هَذَا لَمْ يَكُنْ مُوافِقًا لِرَأْيِهِمْ وَعَقْلِهِمْ، وَهُوَ مِنَ الرَّازِمَةِ مَدِيَّةٍ لِلْيَهُودِ، وَكَانَ هُوَ أَيْضًا يَسْتَظِرُ مَلْكُوتَ اللَّهِ، هَذَا تَقَدَّمَ إِلَى يِلَاطِسَ وَطَلَبَ حَسَدَ يَسُوعَ.⁵¹ وَأَتَرَلَهُ وَلَهُ يَكْتَانٌ وَقَوْصَعَةٌ فِي قَبْرٍ مَنْخُوبٍ حَيْثُ لَمْ يَكُنْ أَحَدُ وُضَعَ قَطُ.⁵² وَكَانَ يَوْمُ الْاسْتِغْدَارِ وَالسَّبِّتِ يَلْوُخُ.⁵³ وَتَيَقَّنَتْ نِسَاءٌ كُنَّ قَدْ أَتَيْنَ مَعَهُ مِنَ الْجَلِيلِ وَنَطَرْنَ الْقُبْرَ وَكَيْفَ وُضِعَ جَسْدُهُ.⁵⁴ فَرَحَفَنَ وَأَغْدَدْنَ حَنُوطًا وَأَطْبَابًا، وَفِي السَّبِّتِ اسْتَرْحَنَ حَسَبَ الْوَصِيَّةِ.